727/05

Den 15. juni 2005 blev i sag nr. 65.588:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at genoptage sagen og gør i den forbindelse gældende, at méngraden skal fastsættes til minimum 20 % som følge af det indtrådte færdselsuheld.

Selskabet har udbetalt en ménerstatning på 124.920 kr., svarende til en méngrad på 12 %.

Selskabet har afvist at genoptage sagen under henvisning til, at sagen er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 10/1 1998 var impliceret i et færdselsuheld, hvor hun pådrog sig piskesmæld i nakken.

I skrivelse af 19/3 1998 anerkendte selskabet ulykkestilfældet som dækningsberettigende. I den forbindelse oplyste selskabet, at forsikringen dækkede en invaliditetssum, samt at hun var berettiget til personskadeerstatning fra modpartens motoransvarsforsikringsselskab. Ligeledes meddelte selskabet, at sagen var stillet i bero, indtil modpartens motoransvarsforsikringsselskab havde taget stilling til, om hun skulle have udbetalt en invaliditetserstatning.

Klagerens advokat fremsendte den 29/6 2000 en kopi af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 21/6 2000 til selskabet. Af afgørelsen fremgår det, at Arbejdsskadestyrelsen havde vurderet méngraden til 12 %, og at stationærtidspunktet skønsmæssigt var fastsat til et halvt år, dvs. den 10/7 1998.

I overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens afgørelse udbetalte selskabet den 6/7 2000 en ménerstatning på 124.920 kr., svarende til 12 % mén.

Den 18/11 2004 modtog selskabet en skrivelse fra klagerens advokat med besked om, at klageren havde anmodet advokaten om assistance i erstatningssagen vedrørende ulykkestilfældet den 10/1 1998. Advokaten anmodede bl.a. om, at enhver form for forældelse skulle suspenderes, indtil der forelå enighed mellem parterne om, at sagen var erstatnings- og forsikringsretligt afsluttet.

I skrivelse af 1/12 2004 til klagerens advokat orienterede selskabet om sagens forløb samt henviste til, at genoptagelse af ménspørgsmålet skulle rettes over for den ansvarlige modparts motoransvarsforsikringsselskab, da det var dette forsikringsselskab, der havde realitetsbehandlet sagen, idet det indklagede selskab blot havde fået en kopi af afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen. Selskabet gjorde i øvrigt opmærksom på, at sagen - på de foreliggende oplysninger - var forældet, jf. 2 års-fristen i forsikringsaftalelovens § 29. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

> "Stationærtidspunktet er i Arbejdsskadestyrelsens ménkendelse fastsat til den 11/7 1998, men hvorfor kendelsen først er af 21/6 2000 har vi ingen mulighed for at kommentere, da vi ikke har de til grund liggende speciallægeerklæringer."

Klagerens advokat har herefter den 7/12 2004 indbragt sagen for nævnet, hvor han har gjort gældende, at selskabet skal genoptage sagen, og at méngraden skal fastsættes til minimum 20 %. Klageskrivelsen var vedlagt diverse lægelige udtalelser og speciallægeerklæringer.

Specialist i neuropsykologi P.B.J. har i erklæring af 17/12 2001 konkluderet, at tilstanden var stationær.

F.J., der er speciallæge i neurokirurgi, har ligeledes i speciallægeerklæring af 27/12 2001 konkluderet, at klagerens tilstand var stationær. Af erklæringen fremgår bl.a.:

> "I de følgende 7-8 måneder får skadelidte akupunktur uden effekt.
>
> Herefter går skadelidte atter til fysioterapi, hvor hun fortsat går en gang ugentligt. Der er kortvarig effekt. Det drejer sig således om en vedligeholdelsesbehandling."

I skrivelse af 13/1 2005 til nævnet har selskabet fastholdt, at sagen ikke kan genoptages på grund af forældelse, og at der ikke var indtruffet en uventet, væsentlig forværring. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

> "Vi er lidt forbavset over, at disse erklæringer, der er indhentet, efter at Arbejdsskadestyrelsen har afsagt ménkendelse den 21.06.2000, ikke har været fremlagt for Topdanmark på dette tidspunkt, dvs. i år 2001 eller 2002.
>
> …
>
> **Vi fastholder, at sagen er forældet.**
>
> Det er således vor påstand, at sagen er forældet, jf. Arbejdsskadestyrelsens kendelse af 21.06.2000, hvor stationærtidspunktet er sat til et halvt år efter skadedato, således at sagen er forældet i hvert fald i det år, hvor Arbejdsskadestyrelsen afsiger kendelse, dvs. den 21.06.2000, dvs. forældet den 31.12.2002.
>
> Hvis vi ikke skulle bruge dette tidspunkt som stationærtidspunkt men rette os efter de to tidligere speciallægeerklæringer for 2001, da er sagen forældet ved udløbet af 2001 + 2 år, dvs. den 31.12.2003.
>
> Det er således vores standpunkt, efter at vi har vurderet sagen igen på grundlag af de speciallægeerklæringer, som advokaten har indsendt, at der efter Arbejdsskadestyrelsens ménkendelse af 21.06.2000 ikke er indtruffet en sådan uventet, væsentlig

forværring, at der er grundlag for at genoptage ménspørgsmålet ej heller på grundlag af de to speciallægeerklæringer fra neuropsykolog P.B.J. og speciallæge F.J."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og kan på det foreliggende grundlag ikke kritisere, at selskabet har anset klagerens krav for forfaldet senest i 2001. Da nævnet i øvrigt finder, at klageren måtte have haft kundskab om det forfaldne krav mod selskabet, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at genoptage sagen under henvisning til, at kravet er forældet ved udgangen af 2003 i henhold til den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson